TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO LAURI MOILANEN
ADOLPH SALMI K. E. HEIKKINEN
A. N. KOSKELA.

TOVERI
(THE COMRADE)
The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40 cents per inch. Special discount is allowed for larger and contiuous advertisements.
TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.
AUG. NIKULA, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Canadassa:
Yksi vuosikerta..$4.00 6 kuu. kautta..$2.25
3 kuukautta.....$1.35 1 kutkausi.... .50
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta...$6.50 6 kuukautta...$3.50

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year.....$4.00 Six months.....$2.25
Three months..$1.35 One month..... .50

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa. .Telefooni: konttori 365, toimitus 832.

Pienviljelijäin asema Japanissa

Pienten maanviljelijäin asemasta Japanissa uudenaikaisen aseverustelun aiheuttamien korkeitten verojen alaisena antaa täällä ilmestyvä japanilainen sosialistilehti, The Heimin, seuraavan valaisevan kuvan:

"Militarismi hyödyttää ainoastaan kapitalisteja. Työläiset ja pienten maatiluksien viljelijät kärsivät varustelukiihkon raskaan taakan alla. Tässä muutamia esimerkkejä siitä, miten meidän kansamme (Japanin) elää militarismin alaisena. Pienviljelijä, jonka perheeseen kuuluu mies (35 vuotias) kaksi naista (81 ja 27 v.) ja joka omistaa 1¼ eekkeriä maata, saa vuosittain $140.50 sisääntuloina. Siitä on hänen maksettava siemeniin ja lantaan $30.40, veroja $12.40, $5.50 erilaisille yhdistyksille ja $66.00 elintarpeisiin. Kuten näkyy on kolmihenkisen perheen elettävä noin viden dollarin kuukausituloilla ja maksettava vuosittain $12.40 veroja armeijan ja laivaston ylläpitämiseksi.

"Vuokraviljelijä, jonka perheeseen kuuluu neljä miespuolista, 43, 18, 6 ja 4 vuotiaat ja kolme naista, 38, 15 ja 10 vuotiaat, saa vuokraamaltaan 1¼ eekkerin maatilalta vuodessa $141.00 tuloja, josta on maksettava vuokraan ja veroihin $78.50 ja elinkustannuksiin $57.00. Seitsenhekinen perhe tulee siis elämään niinkin vähällä kuin viiden dollarin kuukausituloilla. Ja kuitenkin maksaa sokeripauna kymmenen ja puoli senttiä ja "painti" maitoa viisi senttiä tukkukauppahintojen mukaan. Riisin hinnan mukaan laskien nousee maanviljelijäin päiväpalkka seitsemään senttiin. Mutta siitä huolimatta ilmoitetaan yksistään viime vuoden ajalla sotateollisuuden piirissä kohonneen 2000 uutta miljoneeria."

"Länsimaisen" sivistyksen kaunis kukkanen, vai miten?

Orjatoimistot säilytetään

Äskettäin antamallaan päätöksellä on Yhdysvaltain ylioikeus kumonnut Washingtonin valtiossa pari vuotta sitte yleisäänestyksellä hyväksytyn lain, joka kieltää yksityisten työvälitystoimistojen perimästä maksua työläisiltä.

Päätös tuli tavallaan odottamatta, sillä tuskin koskaan on edes ylioikeuskaan mennyt julkeudessaan niin pitkälle, että se olisi kumonnut aloite- ja yleisäänestyksen kautta laaditun lain. Mutta nyt olikin kysymys yksityisten harjoittamasta mitä julkaimmasta orjakaupasta, ja se lienee vaikuttanut, että ylioikeus asetti kansan laatiman lain sivuun ja selitti, että yksityisillä on edelleenkin oikeus pitää julkisia orjamarkkinoita.

Missä onkaan kansanvaltaisuutemme? Mitä merkitseekään lakien laatiminen niin kauan kun meillä on olemassa ylioikeus, jossa viisi miestä voi päättää satamiljoonaisen kansan tahtoa vastaan. Mutta siltikin selitetään meille, että jokaisen ääni merkitsee yhtä paljon ja jokainen on samanarvoinen lain edessä. Tässä ei ollut edes valtion äänestäjien suuri enemmistö samasta arvosta kuin joittenkin yksityisten saalistajien voitot. Eikä tämä juttu olisi niinkään julkea, jos olisi ollut kysymys jostain muusta kuin sellaisesta orjakaupasta, jota työnvälitystoimistot Washingtonissakin ovat harjoittaneet. Miehiä lähetetään vaikka minkälaiseen työpaikkaan ja useassa tapauksessa sellaisiinkin paikkoihin, joissa ei ole minkäänlaista työtä saatavissa.

Joku saattaa selittää, että sellainen menettely tulisi rangaistavaksi lain edessä, jos vääryyttä kärsineet työläiset ajaisivat asiansa säännöllisessä järjestyksessä. Mutta mitä mahdollisuutta on korpeen kuletetulla varattomalla työläisellä alkaa taistelu sellaisia orjavouteja vastaan, joiden mahti oli suurempi kuin valtion äänestäjien enemmistön? Ylioikeus olisi luonnollisesti orjavoutien takana silloin niin kuin se oli nytkin.

Järjestynyt työväestö menetti yhden niistä puolustusvarustuksistaan, joita se luuli rakentaneensa silloin kun se nyt kumotun lain hyväksyi tuiman taistelun jälkeen.

Uusia sotapilviä

Anna pirulle sormi, niin se vie koko käden, on vanha sananlasku, joka sopii liiankin useaan paikkaan. Ja Yhdysvaltain imperialistiseen politiikkaan se sopii vallan verrattomasti. Kun kerran saadaan suuri armeija ja voimakas laivasto, niin ei ole pelkoa, etteikö riittäisi kansainvälisiä selkkauksia, joissa sitä tarvitaan. Yhdeltäkään maalta, jolla on ollut kunnollinen laivasto, ei ole puuttunut riitaa vieraitten valtojen kanssa.

Äskeinen mielipiteitten vaihto Japanin kanssa, jossa kosketeltiin Kiinan riistämistä, synnytti täkäläisissä hallituspiireissä samanlaisen mielialan, kun syntyy koirassa, jonka käpälistä toinen koettaa riistää luun. Kiina ei ole vielä "Japanin suojeluksen alla" läheskään siinä määrässä kuin Japani haluaisi, varsinkaan kun muidenkin suurvaltojen "suojelus" on Kiinassa varsin tuntuva.

Suurvaltojen välillä on ennen sovittu siitä, että Kiinassa ei saa kukaan mitään erikoisetuja, s. o. kukaan ei saa tehdä yritystä vallata Kiinan kauppaa omiin käsiinsä, vaan on jokaiselle taattava mahdollisuus riistää Kiinaa "tasapuolisesti." Varsinkin Yhdysvallat pitää silmällä Japanin liikkeitä mitä tarkimmin, sillä juuri täkäläiset kauppaedut ovat mitä suurimmassa vaarassa jos Japani näkisi mahdolliseksi tiukentaa "suojelustoimenpiteitään" Kiinassa nyt kun Europan vallat ovat tekemisissä muualla, eikä niistä nähtävästi olisi suurtakaan pelkoa sille.

Japanin läheisyys tekee sen Kiinalle erikoisen vaaralliseksi vihollisekshi, ja se sama seikka tekee sen täkäläistenkin kauppaetujen vihollisekshi, sillä onhan helpompi käydä sotaa Kiinassa kuin esim. Yhdysvaltojen, jonka pitäisi kulettaa joukkonsa neljän tuhannen mailin matkan ja vielä pitää ne siellä ylläkin.

Vihollisuuksia nykyisten liittolaisten keskuudessa saattaa syntyä jo ennen kuin nykyinen sota on läheskään unohtunut siihen osaa ottaneiden mielistä. Englantikaan ei saattane levollisena katsella Japanin valtausyrityksiä, joiden onnistuminen Kiinassa supistaisi Englannin valtaa siellä, vieläpä uhkaisi sitä Intiassakin. Niin löyhillä perusteilla ne "sivistystaistelijan" keskinäisetkin ystävyyssuhteet ovat, että jonakin kauniina päivänä saatamme kuulla täällä selitettävän, miten Japanikin kuuluu hunneihin ja sellaisena olisi poistettava "sivistynyttä yhteiskuntaa" häpäisemästä, kuten Saksa nykyisin. Siihen se imperialismi ajaa milloin vain militarismi antaa takeita sille.

Rikkuriarmeijaa hankkimassa

Hallituksen siirtolaisvirasto on yhdessä työviraston kanssa hyväksynyt, että voimassaolevasta siirtolaislaista jätettäisi huomioon ottamatta kaksi kohtaa, toinen, joka säätää että siirtolaisten maahantuonti ennen tehdyn sopimuksen perusteella ei ole sallittua ja toinen joka estää lukutaidottomat siirtolaiset pääsemästä maahan. Ja jotta näistä toimenpiteistä tulisi tosi, on Kansallinen Puolustusneuvosto, johon kuuluu m. m. lukuisia "työväestön edustajiakin" lähettänyt kaikille siirtolaiskomissionereille kiertokirjeen, pyytäen niiden yhteistoimintaa tämän kannattamiseksi.

Siksi tekosyyksi, jonka nojalla maahan laskettaisi rajaton määrä sellaista lukutaidotonta ja kontrahtityöväestöä, joka ei vaatisi muuta palkkaa kuin minkätäkäläiset teollisuusruhtinaat näkevät pakolliseksi määrätä, on asetettu muka vallitseva maanviljelystyövoiman puute. Jokaisen siten maahan tulleen siirtolaisen on annettava tarkkaa selostus itsestään ja sitouduttava työskentelemään vain maanviljelysalalla, ja milloin ne antautuvat muille aloille, voidaan heidät vangita ja lähettää pois maasta.

Tämä toimenpide ei kuitenkaan estä näitä halpapalkkaisia työläisiä käyttämästä rikkureita muillakin kuin maanviljelysaloilla, sillä eiväthän rikkuritoimistot koskaan ole joutuneet edesvastuuseen siirtolaislakien rikkomisesta. Mutta toiselta puolen antaa tämä sitoumus työnantajille mitä oivallisimman tilaisuuden täydellisen orjakontrahtijärjestelmän käytäntöönottamiselle, kun kerran laki nimenomaan tulee asettumaan heidän suojakseen. Jokainen työläinen joka ei suostu työskentelemään työnantajien määräämillä ehdoilla, voidaan vangita ja kun salapoliisilaitosten hurtat saavat heidät vangittuina käsiinsä, niin palkankorotushalut lähtevät. Pelko maasta pois karkottamisesta saattaa jokaisen työläisen silloin koettamaan työskennellä niin halvalla kuin mahdollista, sillä eihän heillä ole mihin mennä rahattomana ja työttömänä.

Pirullisempaa orjuusjärjestelmää ei voisi millään keksiä kuin tämä jonka Kansallinen Puolustusneuvosto "työväen edustajineen" on keksinyt. Niin helposti ovat isänmaallisuushumalan vaikutuksen alaiset edustajat luopuneet työläisten kalliimmasta oikeudesta: saada itse valita työpaikkansa, mikäli työtä on saatavissa.

Se seikka, että näille työläisille ei anneta muka mahdollisuutta polkea maan varsinaisen työväestön elintasoa ja että siksi heidät sillä tavalla sidotaan, ei ollenkaan turvaa täkäläisen työväestön etuja, sillä milloin hyvänsä voidaan sama laillistettu orjuus siirtää mille alalle tahansa, milloin vain työnantajat selittävät siellä vallitsevan työläisten puutetta, ja sellaista vallitsee heti kun suurempi määrä työläisiä menee esim. lakkoon, vaatien parempaa palkkaa. Eihän lakossa oikeastaan olekaan muusta puhetta kuin työhaluisesta työväestöstä, ja sitä voidaan tämän lain mukaan tuottaa maahan — ei rajattomasti, senhän kieltää laki, mutta "tarpeellinen määrä", ja siinähän sitä riittääkin.

Amerikalaisen työväestön kehuttu elintaso alkaa kohta olla paljon alempana työläisten elintasoa muissa maissa, mutta sitä poljetaan edelleenkin ja kun "työväestön edustajien" lukumäärä näkyy taasenkin lisätyn eräissä valiokunnissa, niin saamme kai odottaa uusia kiristysmääräyksiä.

Uudistakaa tilauksenne ajoissa ettei lakkautusta lehden lähettämisessä tule tapahtumaan!

Entäs työläisten oikeuksien puolustusrahastoon?

Niin sopimattomana kuin pidetäänkin sitä, että toisinaan kajoamme herra Gompersin metkuihin ja paljastamme työväestölle tämän "työväestön suuren vanhuksen" tekoja, emme kuitenkaan voi olla tekemättä, sillä niin häikäilemättä pelataan siltä taholta juuri nykyisin työläisiä vastaan. Työläisten katkeralla taistelulla saavutetut oikeudet luovutetaan yksi toisensa perään, ikäänkuin tarkoituksella tehdä ne luovutukset mahdollisimman tuskastuttaviksi. Olisihan ollut helpompaa luopua kerta kaikkiaan kaikista niistä mitä työväestö on saavuttanut taisteluillaan.

Ei ole pitkä aika siitä, kun Gompers neuvoi työväen lakien sivuuttamista, sitte halvan työvoiman maahantuontia ja nyt tuli kehoitus, että työläisten pitäisi kiristää nälkävyötään ja luovuttaa viimeisetkin senttinsä itsensä kahlehtiminisrahastoon. Sellainen vetää jo vertoja maantieryövärin toimellekin.

Kuinka monta kertaa onkaan unioitten edistysmielisten ainesten taholta kehoitettu toimenpiteisiin yleisen puolustusrahaston perustamiseksi, josta maksettaisi lakkoavustusta kaikille työläisille ammattialaan katsomatta. On selitetty, että sellainen rahasto tekisi lakkojen voittamisen mahdolliseksi kaikkialla. Mutta sellaisen perustamiseen eivät ole suostuneet millään ehdolla ne jotka nyt "edustavat työväestöä" Kansallisessa Puolustusneuvostossa. Ei heillä ole ollut "valtaa" ryhtyä toimenpiteisiin sellaisen perustamiseksi, mutta nyt kun työläisten oikeuksien riistäminen on kysymyksessä, nyt kun työläisten riistäjien edut ovat vaarassa, niin heilläkin näkyy olevan valta puolustusrahaston kartuttamiseen. Ei voitu toimia edes sen vertaa, että olisi pelastettu hatturien kodit vasaramarkkinoilta, mutta kun riistäjäluokan imperialistiset pyrkimykset ovat kysymyksessä, niin voitiin toimia. Heti tuli kehoitus, että jokaisen työläisen olisi lunastettava edes viidenkymmenen dollarin velkakirja työläisten oikeuksien hävittämisrahastosta!

Ajatelkaahan mitä olisikaan saatu aikaan, jos esim. Kuparisaaren lakon aikana olisi pantu koko järjestyneen työväestön voima liikkeelle puolustusrahaston keräämiseksi. Lakkolaiset olisivat voineet seistä lakossa tähän saakka ja lakko olisi voitettu, eikä järjestyneen työväestön kuorma olisi tullut hituistakaan raskaammaksi.

Mutta sellainen toiminta merkitsisi työläisten luokkasolidarisuuden herättämistä, se merkitsisi luokkataistelun tunnustamista muuallakin kuin teoriassa, se merkitsisi yhteiskunnallisten luokkasuhteitten selittämistä työväestölle ja silloin täytyisi luopua niin rakkaasta "amerikalaisuudesta", s. o. ajatuksesta, että riistäjien edut ovat sentään ajettavat ensin, jotta ne sitte voisivat jälleen riistää sitä tehokkaammin, sillä tottahan on, että mitä vilkkaampaa on teollisuus, sitä enemmän on mahdollisuuksia tarjoutua riistettäväksi, joskin riistosaaliskin on sitä suurempi. Mutta siten voidaan toimia sopusoinnussa pääomanomistajien kanssa ja se oppi näyttelee vielä niin huomattavaa osaa eräänlaisten "työväen edustajien" filosofiassa.

MAAILMANKATSOMUKSIA

Ne puolueemme perustuslain muutokset

Kuten ennemmin jo lupasimme, selostamme tässä niitä puolueemme kansalliskonventsionin tekemiä perustuslain muutos-esityksiä, ja toivomme puolueemme jäsenten harkitsevan tarkoin nämä kysymykset ennenkuin niistä äänestävät, sillä **kerta kaikkiaan on nyt kysymys siitä, pidetäänkö puolueemme edelleen luokkapuolueena, vai tehdäänkö siitä sellainen laitos, johon voi tulla kuka hyvänsä, katkaisematta välejään porvarillisten puolueiden ja poliittisten järjestöjen kanssa.**

Kokouksessa taistelivat välissään syndikalismiin kallistuvat ainekset, äärimmäiset reformaattorit ja niiden välillä oleva puhtaasti sosialistinen keskus. Mutta vaikka keskus kykenikin saamaan tahtonsa enimmäkseen läpi, niin siitekin ovat äärimmäiset reformaattorit jälestäpäin käyneet uudelleen taisteluun, saadakseen tilaa n.s. non-partisan liiton propagandalle puolueemme sisällä. Kaikki sellaiset kohdat, jotka kieltävät puolueemme jäseniä äänestämästä porvarien ehdokkaita joko karsittiin heidän esityksistään pois, tai liitettiin niihin sellainen takaportti, joka tekee kaikenlaisten politikoitsijain olon puolueessamme mahdolliseksi. Ja sellaisen estämiseksi on tarpeellista, että jokainen suomalainen puolueen jäsen äänestää näistä peruslain muutosesityksistä, eikä suinkaan kenenkään neuvojen, vaan oman harkintansa perusteella.

Ikäväksemme täytyy mainita, että näiden puolueemme luokkaluonteesta tinkijöitten joukossa ovat seuraavat länteläisetkin edustajat: C. T. Stone ja M. E. King Utahista, W. P. Collins Coloradosta, W. T. Mills ja C. H. King Californiasta, A. Streiff ja V. J. McCone Oregonista ja J. F. Steward Idahosta, joten lännellä kin on n. s. puolueettomuusliiton kannattajien lukumäärä suhteellisen suuri puolueemme keskuudessa.

Ensimäinen muutosesitys on toisen luvun ensimäiseen pykälään, josta esitetään jätettäväksi pois sanat "ja poliittisten järjestöjen", joten muihinkin kuin sosialistisiin poliittisiin järjestöihin kuuluvat henkilöt voisivat olla samalla myöskin sosialistipuolueen jäseniä. Muutosesitys näyttää vallan viattomalta, sillä sanotaanhan muutosesityksessäkin, että muihin **poliittisiin puolueisiin** kuuluvien on katkaistava välinsä niiden kanssa, voidakseen päästä sosialistipuolueeseen. Mutta siinä juuri ilmeneekin esittäjien vilpillisyys, he eivät lue non-partisan liittoa **puolueeksi**, vaan järjestöksi, ja tehdäkseen sen jäsenille tilaa, he haluavat että **poliittisia "järjestöjä"** koskeva kohta poistetaan.

Sama kieryys ilmenee seuraavassakin muutos-esityksessä (Luku II, pykälä 2) johon lisättäisi sanat **"ilman asianomaisten valtiojärjestöjen hyväksymistä".** Kullekin valtiojärjestölle jäisi siis tämän pykälän perusteella valta hyväksyä puolueeseen melkein ketä se vain haluaisi, ja kun nyt jo olemme selvillä siitä mitä nämä herrasmiehet haluavat esim. Californiassa, jossa tätä luokkapuoluetta vastaan niin vimmatusti on taisteltu, ja jossa puolueen valtioperuslaista ovat jo kaikki luokkapuoluetta muistuttavat kohdat karsitut pois, niin saamme olla varmoja mihin sekamelskaan joudumme, jos tämä pykälä läpäisee.

Näiden kahden muutosesityksen alas-äänestäminen on siis ehdottomasti välttämätöntä, ellei puoluettamme haluta päästää merkityksettömäksi reformipuolueeksi.

Seuraava kohta, jossa näiden samojen vehkeilijäin suunnitelmat taas tulevat etualalle, on kymmenennen luvun kolmas pykälä, jonka tilalle esitetään saman henkistä kohtaa kuin edellä olevatkin ovat. Siinä annetaan puolueemme jäsenistölle oikeus äänestellä ketä vain haluavat, vieläpä sen nojalla voidaan jättää nimityksetkin tekemättä, **kunhan ei vain sanota siten tehtävän.** Tätä kohtaa on siis myöskin äänestettävä vastaan ja pysytettävä se kohta muuttamattomana.

Samaa on sanottava kymmenennen luvun yhdeksännestä pykälästä, johon on muutossesityksessä sisällytetty sanat **"paitsi valtiojärjestön luvalla".** Sen hyväksytyksi tuleminen tekee mahdolliseksi nimittää puolueemme ehdokkaiksi muiden poliittisten järjestön jäseniäkin, eikä sitä siis voida hyväksyä.

Kymmenennen luvun kymmenettä pykälää, joka estää perustamasta osastoja ilman mitään säännöstelyä, esitetään poistettavaksi, sillä californialaiset haluavat saada valtionsa peruslain koko puolueemme perustuslaiksi, jotta kaikkialla voidaan perustella minkälaisia osastoja ja kokoelmia hyvänsä puolueemme nimiin.

Lyhyesti sanoen, äänestyslistalle tulisi merkitä risti "No"-sarakkeelle seuraaviin kohtiin:

Article II, Section 1,
Article II, Section 2,
Article X, Section 3,
Article X, Section 9,
Article X, Section 10.

Mikäli muissa kohdissa on kyseenalaisia sanamuotoja, eivät ne kuitenkaan ole vaarallisia, joskin niitä voidaan pitää epäonnistuneina. Mutta kun kysymys on vain perustuslakimuutosten sellaisenaan hyväksymisestä tai hylkäämisestä, niin on edullisempaa ne hyväksyä kuin hyljätä ja palata kaikissa kohdissa ennalleen.

Esitys puolueemme ohjelmaksi on samoin sellainen, että me kehottaisimme äänestämään vastaan sen periaatteellista osaa. Se ei ensinnäkään ole mikään muu kuin lastentarhan oppilaille sopiva ylimalkainen agitatsionikirjoitus, vailla kaikkea sosialistipuolueen ohjelmalta vaadittavaa tieteellistä tarkkuutta ja syvällisyyttä. Joskaan siinä ei ole mitään periaatteillemme vastakkaista, niin se pintapuolisuutensa vuoksikin on kelpaamaton. Sen käytännölliset vaatimukset ovat sen sijaan enemmän paikallaan ja voidaan ne hyväksyä, vaikka emme periaateselostusta hyväksyisikään.

- - -

"Länsimaiset ihanteet" Japanissa

"Länsimainen sivistys", jonka puolesta nyt niin voimakkaasti taistellaan ja jossa taistelussa kuuluu ruhjoutuneen jo viidettäkymmentä miljoonaa ihmistä, toiset aivan kuoliaiksikin, kuuluu voittavan alaa Japanissakin, siitä on todistuksena täkäläisten porvarilehtien mukaan — naistyövoiman ottaminen käytäntöön sikäläisessä teollisuudessa. Länsimaisen sivistyksen voittokulusta Japanissa kirjoittaa muuan täkäläinen lehti seuraavan mielenkiintoisen pätkän:

"Länsimaisen sivistyksen lopullista hyväksymistä Japanissa näyttää osottavan naistyövoiman nopea astuminen sikäläisen teollisuuden palvelukseen. Äskettäin julaistussa ammattitilastollisessa luettelossa näkyy kuusikymmentäneljä eri ammattialaa, joilla tähän saakka on käytetty ainoastaan miehiä, mutta jotka nyt ovat yhtä hyvin avoinna naisillekin, samalla kun valtion rautateiden palvelukseen on otettu nelisen-tuhatta naista piletinmyyjiksi, kassanhoitajiksi ja kirjanpitäjiksi. Huomattavin muutos on kuitenkin se, että naisia on otettu hallituksen asepajoihinkin, jossa tulee kysymykseen enemmän lihasvoiman kuin näppärien käsien ja aivoston käyttö. Koulujen opettajiksi pyrkii naisia siinä tarjoutuvan yhteiskunnallisen arvon vuoksi ja naislääkäritkin katkovat jo nopeasti konservatismin siteitä. Jotta naisten työ pankeissa tulisi puoleensavetäväksi, on otettu käytäntöön tapa hankkia työläisille vaatteita(?) — luonnollisesti muodinmukaisia."

"Länsimainen sivistys" voittaa siis alaa "raakalaisuuden" kustannuksella, s. o. länsimaisen sivistyksen oleellinen tunnusmerkki on naistyövoiman asettaminen miestyövoiman tilalle, ja luonnollisesti seuraa sitä lapsien asettaminen naisten tilalle, kunhan "sivistys" saavuttaa enemmän alaa. Tämähän se selittää täkäläistenkin kapitalistien halun asettaa mahdollisimman paljon lapsia tehtaisiin. Miten väärin onkaan täällä menetelty kun on koetettu saada esim. etelävaltioitten lapsityöläiset pois tehtaista kouluihin!

Työväen järjestymistä ei Japanissa tunnusteta vielä, sillä se kuuluu vasta niihin "paheisiin", joita "länsimainenkin" sivistys ehdottomasti aiheuttaa.

- - -

Petoksia herrasnuorukaisten eduksi

Tämän maan valtiollisessa elämässä petokset eivät suinkaan ole tuntemattomia. Miksipä muuksi kuin petoksiksi voisi sanoa sitä kongressin ja kaikkien valtioitten lainlaatijakuntien eteisiin juurtunutta "lobbyamista", jota harjotetaan niin julkisesti, että se melkein menettää petoksellisen leimansa kokonaan. Tämän kautta teollisuus-magnaatit ja trustit ostavat kaikki "epävarmat" lainlaatijat puolelleen, ja se on käynyt nin yleiseksi, että sitä jo pidetään, ainakin rahamaailmassa, täysin siveellisenä ja oikeutettuna etujen valvomiskeinona.

Vaalipetokset ovat myöskin aivan tavaksi tulleita Amerikassa. Tuskinpa yhtään kunnallistakaan vaalia voidaan toimittaa ilman petoksia, puhumttakaan yleisistä vaaleista, joissa petoksia harjoitetaan oikein suurenmoisessa mittakaavassa. Armeijan- ja laivastotarpeitten hankinnassa täällä niinikään petkutukset näyttelevät huomattavaa osaa, josta päättäen täällä ollaan kulkemassa nopein askelin Venäjän vanhan hallituksen aikaisiin ilmiöihin tälläkin alalla.

Hiljattain toimitettu asevelvollisten registeröiminen ei myöskään mennyt läpitse ilman petoksia. Äskettäin kertoivat uutiset, että Philadelphiassa, Pa., liittovaltioitten viranomaisten toimesta pidätettiin 15 registeröimistyössä avustanutta henkilöä, joiden oletetaan antaneen registeröimiskortteja lakivastaisesti registeröimispäivänä. Asiantuntijain lausunnon mukaan on registeröimiskortteja hävinnyt tietymättömiin tuhansittain.

Kutkin sitten ovat noita kortteja saaneet epälailliselta tavalla? Työläisetkö? Eipä suinkaan, vaan herrasnuorukaiset. Heillä on rahaa ostaa itsensä vapaaksi sotapalveluksesta, ja ne ovat sitä käyttäneet jo registeröimispäivänä, ja vielä kai siten pääsevänsä pienemmillä kustannuksilla vapaaksi.

Yllämainitun tapauksen johdosta viranomaiset pitävät suurta porua kuinka muka petoksesta epäillyt registeröimisen avustajat tullaan tuomitsemaan ankaraan rangaistukseen, jos he havaitaan syyllisiksi. Mutta varmaa on, ettei puoletkaan petoksista tule maailman tietoon, eikä kaikkia petoksiin osallisia tuila rangaistaman, sillä raha se on, joka komentaa kummassakin tapauksessa.

Järjestömme asioita

S. S. Järjestön luennoitsijan Sanna Kannaston matka-ohjelma

Sanna Kannaston matkaohjelman "fortsulaihin" saakka järjesti Washingtonin suomalainen valtiokomitea seuraavasti:
Independencessä 22 p.
Lincoln Creek'issä 23 p.
Grays Harborissa 24-25-26-27-28-29-30 p.
Heinäkuulla:
Tacomassa 1 ja 2 p.

Tämän jälestä tulee toveritar Kannasto puhumaan Seattien kesäjuhlissa. Kesäjuhlain jälkeinen matkaohjelma julaistaan myöhemmin.

Toveruudella:
SIMON ARRA, v.k. kirj.

IDAHOLAISILLE.

Mullan, Kellogg'in, Enavillen ja Cataldon s. s. osastoille.

Allekirjoittanut tulee poikkeamaan Spokanesta edellänimitetyille paikkakunnille, saapuen Spokanesta sinne tulevassa päiväjunassa heinäk. 4:nä päivänä, joten voin puhua jo tuoksi päiväksi järjestetyissä juhlissa siellä.

Sopikaa mihin tulen ensin sekä järjestäkää neljättä päivää seuraavat tilaisuudet. Antakaa vastaus ennen t.k. 30 päivää osotteella: 116—4th Ave. So., Seattle, Wash.

Spokaneen

saavun heinäk. 1 päivänä, jossa toivottavasti järjestetään puhumatilaisuudet ensimäisen ja toisen tai kolmannen päivän illaksi.

Hyvä kirjavarasto myyntiä varten on mukana.

Leo Leino.

Hockinsonissa

puhun perjantaina t. k. 22 päivänä.
Woodlandissa lauvantaina 23 p.
Mt. Solossa sunnuntaina 24 p. Toivottavasti Mt Solon toverit järjestävät seuraaviksi päiviksi tilaisuudet Eufaulaan ja muihin läheisiinsä paikkoihin, johon näkevät senlaisen mahdolliseksi.

Leo Leino.

S. S. Osastoille

Puolueen kansallistoimeenpaneva komitea kehoittaa kaikkia puolueen alajärjestöjä ja osastoja yhdessä muitten myötätuntoisten järjestöjen kanssa toimeenpanemaan mielenosoituskulkueita ja kansankokouksia ensi heinäkuun 4 päivänä, joissa rauhallisesti vaaditaan kongressilta:

Ensiksi — Yleisäänestystä pakollisesta sotapalveluksesta.

Tämän sodan sanotaan olevan sotaa kansanvallan hyväksi. Silloin, näyttääkseen että sota sitä todellakin on, olisi kansan annettava yleisäänestyksellä päättää josko he haluavat mennä lahdattavaksi tähän epäoikeutettuun sotaan. Kongressi on rikkonut liittohallituksen perustuslakia, hyväksyessään pakollisen sotapalveluslain. Se on rikkonut kansan luottoa vastaan. Kaikkien ensimäiseksi, kongressimiehet vapauttivat itsensä sen lain alaisuudesta, joka sitoo militarismin kahleilla kansan nuoret miehet.

Sen tähden me vaadimme että sotapalveluslakia korjataan siten, että siihen asetetaan sellainen lisäys, että laki ei astu voimaan ennenkuin kansa on siitä päättänyt yleisäänestyksellä ja että kaikki toiminta lain nojalla lakkautetaan ennenkuin siitä on yleisäänestyksellä päätetty.

Toiseksi — Selvä selostus miksikä me olemme sodassa ja ehdot, joilla ollaan valmiit tekemään rauha.

Jotku sanovat että me olemme taistelussa konsanvallan puolesta. Toiset sanovat, että me olemme sodassa suojataksemme Morganin rahalainoja liittolaisille. Jotku sanovat, että me olemme sodassa sen tähden, että Belgiaan hyökättiin. Mutta toiset väittävät, että me olemme sodassa maailman kauppateitten ja markkinoiden tähden. Näin, ollen Amerikan kansa vaatii selvää selostusta presidentti Wilsonilta ja valtiodepartementiilta, minkälaisia sopimuksia on tehty liittoutuneitten hallitusten kanssa. Me jotka emme halunneet sotaa, haluamme tietää ne ehdot joilla se lopetettaisiin. Politikoitsijat